

Argentineschen Tango

Firwat muss hien all Kéier nokucken, wann en d'Geburtsdatume vu sénge Kanner bräuch? Firwat verhält en déi nêt? A firwat weess en all Kéier, wann den 3. Dezember as, datt op deen Dag sâin éischte Patrick gestuerwen as? Dat si lo fënnefanzwanzeg – neen, fënnefandresseg Joer hier.

D'Spull vun dräi Deeg steet um Spullsteen. En huet kee Wäschpolder méi fir an d'Wäschmaschin. De Krunn drëpft op d'Spull vun dräi Deeg. D'Whiskysfläsch as nees eidel. Souvill drénkt en dach nêt. 'T as nâischt an deene Fläschchen. Hie misst schloufen. Hie kënnt de ganzen Nomëtteg schloufen. Mä d'Spull muss wech! Haut muss se wech!

„Rapp dech, Joseph-Jean!“ Fréier huet e sech selwer sou rëmkommedéiert. Haut déngt et nâischt méi. E seet et och nêt méi haart. En denkt et just heinsdo nach. Mä e weess, datt en nêt méi follegt.

D'Lisy war schon do, wéi den éischte Patrick gestuerwen as. 'T krut nach nâischt mat. Den éischte Patrick war eng Fréigebuert, sou wéi dat bei den zweete Kanner dacks de Fall as. Dräi Pond nëmmen. Haut kënne se sou eppes um Liewen halen; deemools nach nêt. Oder dach? Se hun en um Spidoolskiirfecht begruewen; iirgendanzwousch. Se hun him mol nêt wëlle son, wou. 'T war nâischt Offizielles. Dem Margot huet et manner ausgemaach wéi him.

Wéi den zweete Patrick op d'Welt koum, war d'Anne schon do. E war zéng Méint al, wéi e gestuerwen as. „Wann d'Féiwer bis e Méindeg nêt rof as“, sot den Dok-

ter, „da fuert der besser an d'Kannerklinik.“ Sonndes owes as e gestuerwen. Zéng Méint al; e klenge stramme Kârelchen; doutkrank, ma en huet nach a séngem Juppeler gejuppelt an un der Fläsch gesuckelt. 'T as alles sou séier enne räusgelaf, wéi e gedronk huet. 'T war Summer, deemools. Den Dokter koum vum Waasserschi fir den Doudeschâin äuszestellen. E war eng Grëtz genéiert. „Dir hätt deen nimools dierfe Patrick nennen“, sot d'Schwéiermamm, „dat muss jo Ongléck bréngen.“ Si hun e Graf kaaft.

Am Radio spille s'en Tango. Da's haut seelen. En argentineschen. Den Tango as den Danz vum Dout, son d'Argentinier.

Deen drëtte Patrick blouf um Liewen. Da's haut „de Patrick“. Déi zwéin aner si vergiess. Neen, 't as nêt wouer. Hie muss un deen éischten denken, an un dat, wat haut méiglech wir. Oder wir dat och schon deemools méiglech gewiescht? An och un deen zweeten; an un dem Dokter vun deemools séng Waasserschi.

De Mann op der Gemeng huet gelunge gekuckt, wéi en den drëtte Patrick an d'Familjebuch agedron huet. Haut huet de Patrick der sechsanzwanzeg. D'Anne as schon zweemol Mamm, an hien zweemol Grousspapp. E verhält d'Nimm vun séngen Enkelkanner fir d'Baschten nêt. „Wann's de nach eng Kéier ze deene sees, dat as de Bopa, da kommen ech ni méi bei iech“, sot en zum Anne, „ech sin nach kee Bop!“

D'Lisy as nach nêt bestuet. 'T huet der lo aachtandresseg a keeft sech sâi Fleisch am Pond. 'T huet recht. Hie war deemools ze

domm dofir. D'Margot huet well laang een aneren; an d'Häus.

D'Liewen as Schäiss. D'Monique, séng Schwëster wousst dat. 'T huet mat fënnefanzwanzeg Pëlle geholl, d'Lisy war just op der Welt. „Dat huet d'Mamm an d'Graf bruecht“, sot sâi Papp nach zéng Joer duerno.

Déi zwéi Patricken, d'Monique, d'Mamm; dat war alles beieneen; bannent véier Joer. Duerno goug d'Margot séngerwee. Duerno gouf et méi roueg. Just sâi Papp lieft nach. En huet der nonzeg an as durcherneen. E kennt hien nêt, wann hien e besicht. D'Nonne schwätzen nêt vill.

Hie muss déi Spull wechkréien. Fir d'éischt mam Margot Loyer bezuelt, du d'Häus bezuelt, du krut hatt et, lo bezillt en nees Loyer. 'T as nêt vill méi wéi eng Stodentebud. Mä hien as jo nach kee Bop. Hie rappt sech.

D'Margot huet gären Tango gedantz. 'T war deemools nëmmen eng Spréif. 'T war flott, mat him Tango ze danzen. Spéider, no de Kanner, goug et äuserneen.

D'Anne huet als Meedchen och dacks Tango mat him gedantz. 'T war och nëmmen eng Spréif mat siwenzéng. 'T fänkt och un äuserneen ze gon, lo no de Kanner. 'T hält mat séngem Mann d'Graf vum zweete Patrick an der Rei. „'T war dach mäi Bruder“, sot et mol.

No der Scheedong wollt d'Margot nâischt méi mam Graf ze don hun. 'T gehéiert jo awer bei d'Häus.

josy braun